

сващенство то, требѣва непременно да се за-
пратъ отъ (церковна та Божественна) служба.

За това заповѣдѣва и ѿ и і правила на
Кесарійскіятъ помѣстный Соборъ.

Правило гі. Кой ли да быде изъ вѣрны
те подъ афорезмо, требѣва на смертный часъ,
и каекисе, сирѣчь: токмо съ раскаяніе за това,
что е учинилъ, ако и да не е исполнилъ епи-
тиміа та, что мѣ е заповѣдано, да го приче-
статъ со святое причащеніе. А ако оздравѣ по-
слѣ по причащеніе то, тогава да исполни онъ
време то епитиміа та.

Правило еі. Ни епископъ ни священникъ
ни то діаконъ да не преходатъ сами отъ своа
вола отъ градъ въ градъ; нито отъ една цер-
ковъ въ другъа.

Правило иі. На діаконы те не давасе вола
нито да проскѣмедисоватъ, нито да даватъ при-
чащеніе на священницы те, нито пакъ се дава
вола да се дотжкнѣтъ до сваты те (тайны)
понапредъ отъ священницы те, нито пакъ да
сѣдатъ погорѣ отъ священницы те.